

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Cdo/253/2021
Identifikačné číslo spisu: 2517203028
Dátum vydania rozhodnutia: 27.01.2022
Meno a priezvisko: JUDr. Viera Nevedelová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2022:2517203028.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci výkonu rozhodnutia vo veciach maloletých, oprávnenej (matka): L. N., nar. Q., trvale bytom F., zastúpená: JUDr. Rastislav Skyba, advokát, so sídlom advokátskej kancelárie Farská 6, 010 01 Žilina, proti povinnému (otec): L. N., nar. Q., bytom N., o výkon rozhodnutia o úprave styku oprávnenej k mal. deťom: 1/ W. N., nar. Q., 2/ A. N., nar. Q. a 3/ I. N., nar. Q., všetci bytom ako otec, mal. deti zastúpené opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Piešťany, o nariadenie výkonu rozhodnutia, vedenej na Okresnom súde Piešťany pod sp. zn. 13Em/3/2017, o dovolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave, zo dňa 30. septembra 2020 č. k. 23CoE/11/2020-862 v časti výroku II., ktorým bolo potvrdené uznesenie Okresného súdu Piešťany zo dňa 21. januára 2020 č. k. 13Em/3/2017-634, takto

rozhodol:

I. Dovolanie o d m i e t a .

II. Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Piešťany uznesením č. k. 13Em/3/2017-634 zo dňa 21. januára 2020 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave č. k. 11CoP/64/2018-298 zo dňa 11. októbra 2018 výrokom I. nariadil výkon rozhodnutia - uznesenia Okresného súdu Piešťany č. k. 13P/64/2018-97 zo dňa 22. mája 2018 o nariadení neodkladného opatrenia, ktorým súd upravil styk matky s maloletými deťmi (S., W., A. a I.) a zároveň výkon toho istého rozhodnutia vyhlásil za neprípustný, výrokom II. konanie o výkon rozhodnutia zastavil a výrokom III. žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania.

2. V konaní o odvolaní matky proti uzneseniu, uvedenému v bode 1., a to v časti výroku I. o vyhlásenie výkonu rozhodnutia za neprípustný a v časti výroku II. o zastavení výkonu rozhodnutia a súvisiaceho výroku o náhrade trov konania, Krajský súd v Trnave (ďalej aj „odvolací súd“) uznesením č. k. 23CoE/11/2020-862 zo dňa 30. septembra 2020 (ďalej aj „uznesenie odvolacieho súdu“) výrokom I. zrušil uznesenie Okresného súdu Piešťany č. k. 13Em/3/2017-634 zo dňa 21. januára 2020 (ďalej aj „uznesenie súdu prvej inštancie“) voči S. N., nar. Q. a konanie o výkon rozhodnutia - uznesenia Okresného súdu Piešťany č. k. 13P/64/2018-97 zo dňa 22. mája 2018, v spojení s uznesením Krajského

súdu v Trnave č. k. 11CoP/64/2018-298 zo dňa 11. októbra 2018 voči S. N., nar. Q. zastavil, výrokom II. uznesenie súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutej časti (o zastavení konania o nariadenie výkonu rozhodnutia) potvrdil, výrokom III. žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania v časti, v ktorej bolo konanie o výkon rozhodnutia voči S. N., nar. Q. zastavené a výrokom IV. žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

3. Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podala matka maloletých detí (ďalej aj „dovolateľka“) dňa 9. marca 2021 dovolanie (č. l. 1033) čo do výroku II. uznesenia, ktorým odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej časti potvrdil. Dovolanie podala z dôvodu podľa § 420 písm. f/ zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj „CSP“), t. j. z dôvodu, že odvolací súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

4. Za nesprávny procesný postup, znemožňujúci jej realizáciu procesných práv, dovolateľka označila postup súdov, a to predovšetkým prieťahy v konaní o nariadenie výkonu rozhodnutia. Navrhla, aby odvolací súd uznesenie odvolacieho súdu, ako aj uznesenie súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) prvotne skúmal procesné podmienky prípustnosti dovolania, pričom dospel k záveru, že dovolanie je potrebné odmietnuť. Na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 veta prvá CSP) dovolací súd uvádza nasledovné:

6. Podľa § 420 písm. f/ CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

7. Podľa § 447 písm. c/ CSP, dovolací súd odmietne dovolanie, ak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné.

8. Podľa § 451 ods. 3 veta prvá CSP, v odôvodnení uznesenia, ktorým bolo dovolanie odmietnuté alebo ktorým bolo konanie o dovolaní zastavené, dovolací súd stručne uvedie iba dôvod svojho rozhodnutia. Rozhodnutie o trovách odvolacieho konania nemusí v takom prípade odôvodňovať.

9. Prípustnosť dovolania v zmysle § 420 Civilného sporového poriadku dopadá na dve kategórie rozhodnutí odvolacieho súdu; prvou sú rozhodnutia odvolacieho súdu vo „veci samej“ a druhou sú rozhodnutia odvolacieho súdu, ktorým sa „konanie končí“.

10. Pojem „vec sama“ znamená predmet konania tak, ako bol vymedzený v žalobe. Rozhodnutie vo veci samej je také rozhodnutie, v ktorom sa súd zaoberá nárokom, ktorý strany (resp. účastníci konania) uplatnili. Ide o nachádzanie hmotného práva. Súdna prax sa ustálila v názore, že: „Vec sama je predmet, pre ktorý sa konanie vedie, v sporovom konaní je to nárok, o ktorom má byť v konaní vecne rozhodnuté. Rozhodovaním o veci samej nie je také rozhodnutie, ktoré zakladá stranám len procesné práva (napr. rozhodnutie o odpustení zmeškania lehoty na podanie odvolania), aj keby bolo rozhodnutie vydané v konaní začatom na návrh.“ Ďalším charakteristickým znakom pre „rozhodnutie vo veci samej“ je ten, že sa ním zakladá prekážka veci rozhodnutej (§ 230 CSP), na rozdiel od rozhodnutia nemeritórneho, ktoré takéto účinky nemá. Rozdiel možno nájsť aj pokiaľ ide o formu prijatého rozhodnutia, vo veci samej v sporovom konaní sa bezvýnimčne rozhoduje rozsudkom, výnimkou sú len niektoré mimosporové konania, kedy sa podľa Civilného mimosporového poriadku rozhoduje vo veci samej uznesením (por. § 212 ods. 1 CSP a § 39 ods. 2 CMP). Ak súd v sporovom konaní nerozhoduje vo veci samej, rozhoduje uznesením (§ 234 ods. 1 CSP). Rozhodnutie o výkone rozhodnutia svojou povahou nenapĺňa znaky rozhodnutia vo veci samej. Ide totiž o rozhodnutie vydané vo vykonávacom konaní (§ 370 až § 391 CMP), ktorému už predchádzalo rozhodnutie vo veci samej, ktoré je exekučným titulom (rozhodnutie o úprave práv a povinností rodičov k maloletým deťom po rozvode manželstva).

Slovné spojenie „konanie končí“ sa interpretuje v spojení s predurčujúcou premisou platnou pre prvú kategóriu rozhodnutí „vo veci samej“, čím sa vymedzuje množina rozhodnutí vydaných odvolacím súdom tam, kde sa končí konanie vo veci samej (uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 5 Cdo 12/2017).

11. Pokiaľ ide o druhú skupinu rozhodnutí, voči ktorým je dovolanie prípustné v zmysle § 420 CSP, tie sú charakterizované ako rozhodnutia odvolacieho súdu, ktorými sa konanie končí. Avšak aj táto podmienka („konanie končí“) má svoju nadväznosť na prvú spomínanú podmienku - vo veci samej - teda konanie uskutočňované vo veci samej; nemá sa tu na mysli akékoľvek súdne konanie. Ide tak o množinu rozhodnutí, ktoré boli vydané v konaní vo veci samej s dôsledkom, že ide o rozhodnutia vydané práve v takomto konaní, ktorými sa končí toto konanie. Z uvedeného plynie, že prípustnosť dovolania nemožno vzťahovať na žiadne z rozhodnutí, ktoré by boli vydané v exekučnom, či vykonávacom konaní; tieto totiž nie sú konaniami vo veci samej.

12. V preskúmvanej veci bolo dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu č. k. 23CoE/11/2020-862 zo dňa 30. septembra 2020 v časti výroku II., ktorým potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie č. k. 13Em/3/2017-634 v časti vyhlásenia výkonu rozhodnutia - uznesenia Okresného súdu Piešťany č. k. 13P/64/2018-97 zo dňa 22. mája 2018, (v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave č. k. 11CoP/64/2018-298 zo dňa 11. októbra 2018) o nariadení nedokladného opatrenia za neprípustný. Uvedeným neodkladným opatrením súd prvej inštancie, v spojení s uvedeným uznesením odvolacieho súdu, upravil styk matky s maloletými deťmi S. N., nar. Q., W. N., nar. Q., A. N., nar. Q. a I. N., nar. Q. a zároveň (výrokom III.) začal bez návrhu konanie vo veci zmeny úpravy styku matky s mal. deťmi S., W., A. a I.; toto konanie bolo na súde prvej inštancie vedené pod sp. zn. 13P/9/2019.

13. Z uvedeného je zrejmé, že dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu č. k. 23CoE/11/2020-862 zo dňa 30. septembra 2020 nie je rozhodnutím odvolacieho súdu vo veci samej a nie je ani rozhodnutím odvolacieho súdu, ktorým sa konanie (vo veci samej) končí. Dovolanie proti tomuto uzneseniu teda podľa § 420 písm. f/ CSP nie je prípustné. Dovolací súd preto podľa § 447 písm. c/ CSP dovolanie matky ako neprípustné odmietol.

14. Rozhodnutie o trovách dovolacieho konania dovolací súd v prípade odmietnutia dovolania nemusí odôvodňovať (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

15. Dovolací súd mimo rámca dovolacieho konania uvádza, že Okresný súd Piešťany medzičasom rozsudkom sp. zn. 13P/9/2019 zo dňa 27. apríla 2020 rozhodol vo veci samej (o zmene úpravy styku), keď zmenil rozsudok Okresného súdu Piešťany č. k. 13P/49/2014-184 zo dňa 19. októbra 2016 v časti úpravy styku matky s mal. deťmi W., nar. Q., A., nar. Q. a I., nar. Q. tak, že styk matky s mal. deťmi zakázal a súčasne zrušil uznesenie Okresného súdu Piešťany č. k. 13P/64/2018-97 zo dňa 22. mája 2018 (viď bod 1. tohto uznesenia) v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave, č. k. 11CoP/64/2018-298 zo dňa 11. októbra 2018, t. j. rozhodnutie o nariadení výkonu neodkladného opatrenia. V priebehu konania dňa 23.03.2020 dosiahla S. N., nar. Q. plnoletosť, z ktorého dôvodu uznesením Okresného súdu Piešťany č. k. 13P/9/2019-181 taktiež zo dňa 27. apríla 2020 bolo konanie v časti o zmenu úpravy styku matky s S., zastavené. Rozsudok sp. zn. 13P/9/2019 zo dňa 27. apríla 2020 bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Trnave zo dňa 29. marca 2021 sp. zn. 23CoP/40/2020; dovolanie matky proti tomuto rozsudku bolo odmietnuté uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 24. novembra 2021 sp. zn. 4 Cdo 185/2021.

16. Toto uznesenie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.